

Vlaams
Parlement

ingediend op **308** (2014-2015) – Nr. 3
6 mei (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door Peter Van Rompuy

over het voorstel van resolutie

van John Crombez en Jan Bertels

betreffende de narekening van de geraamde
gewestelijke personenbelasting door het Rekenhof
en de oprichting van een interfederale taskforce

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Hofkens.

Vaste leden:

de heren Matthias Diependaele, Jan Hofkens, Jos Lantmeeters, de dames Lieve Maes, Grete Remen, de heer Paul Van Miert;

de heer Jenne De Potter, mevrouw Katrien Schryvers, de heren Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;

de heren Willem-Frederik Schiltz, Bart Somers;

de heren Jan Bertels, John Crombez;

de heer Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

de heer Piet De Bruyn, mevrouw Annick De Ridder, de heren Andries Gryffroy, Peter Persyn, Axel Ronse, Kris Van Dijck;

de heren Robrecht Bothuyne, Dirk de Kort, Ward Kennes, mevrouw Katrien Partyka;

de heren Rik Daems, Marino Keulen;

de dames Michèle Hostekint, Güler Turan;

de heer Wouter Vanbesien.

Toegevoegde leden:

mevrouw Barbara Bonte.

Documenten in het dossier:

308 (2014-2015) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

– Nr. 2: Amendement

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak dit voorstel van resolutie op haar vergadering van 21 april 2015.

1. Toelichting door de indieners

De heer *Jan Bertels* licht toe dat dit voorstel van resolutie wil verhelpen aan de problemen die zijn gerezen bij de raming van de gewestelijke personenbelasting. Tegelijk benadrukt hij dat Vlaanderen de consequenties van zijn autonomie inzake de personenbelasting dient te aanvaarden, en dat het de schuld voor het Vlaamse begrotingstekort niet mag doorschuiven, zoals nu gebeurd is.

Dit voorstel van resolutie vraagt daarom dat de Vlaamse Regering op het Overlegcomité zou agenderen dat het Rekenhof de berekening van de geraamde gewestelijke personenbelasting nakijkt en hiervan verslag uitbrengt aan het Vlaams Parlement. Een deel van dit bedrag wordt immers door de federale overheid doorgestort aan de deelgebieden. Het vraagt ook dat er een taskforce wordt opgericht die de ramingen van de overgedragen inkomsten bekijkt, ter voorbereiding van de begrotingsopmaak. Zo zal de schuld achteraf niet kunnen worden doorgeschoven van het ene naar het andere bestuursniveau.

2. Bespreking

De heer *Koen Van den Heuvel* merkt op dat deze problematiek al ter sprake gekomen is vlak vóór het paasreces. Hij erkent dat het niet prettig is als het bedrag van de door te storten belastinginkomsten aanzienlijk verminderd wordt tijdens de onderhandelingen over een begrotingscontrole.

Hij beseft dat men dat in de toekomst beter kan voorkomen. De vraag is echter hoe men dat het best kan aanpakken. Zijn fractie kan dit voorstel van resolutie moeilijk goedkeuren. Het is namelijk eigenaardig dat de oppositie de regering nodig heeft om het Rekenhof te betrekken in deze problematiek. Het parlement heeft zelf immers een gemakkelijke toegang tot het Rekenhof.

De drie meerderheidspartijen zullen de komende dagen onderzoeken welk initiatief ze kunnen nemen. Hierover moeten duidelijke afspraken worden gemaakt tussen het federale niveau en de deelstaten. Tegelijk benadrukt hij dat dit probleem niet uitvergroot moet worden. De uitvoering van de zesde staatshervorming kampt blijkbaar nog met wat kinderziekten. De meeste afspraken werden echter correct nagekomen.

Ook de heer *Andries Gryffroy* deelt de bekommernis van de indieners. Hij kan echter niet akkoord gaan met het voorliggende voorstel van resolutie dat via de Vlaamse Regering een vraag stelt aan het Rekenhof die het Vlaams Parlement ook rechtstreeks kan stellen. Dit probleem behoeft een structurele aanpak. Misschien behoort zelfs een kamerbreed initiatief tot de mogelijkheden. Daarom stelt hij voor om voorlopig niet in te gaan op dit voorstel van resolutie. Vervolgens kunnen de meerderheidspartijen onderzoeken welke initiatieven ze kunnen nemen.

De heer *Willem-Frederik Schiltz* beaamt dat het niet aan de regering is om het Rekenhof in te schakelen. Dat is namelijk een instrument van het parlement. In de plenaire vergadering van 1 april 2015 heeft de minister-president trouwens de oprichting van een werkgroep aangekondigd die zou onderzoeken of de cijfers kloppen. De regering wil zo snel mogelijk over definitieve cijfers beschikken. De echte definitieve cijfers zullen echter pas in 2017 beschikbaar zijn. Binnen deze context verkiest hij een strategie die vasthoudt aan de autonomie van het parlement. Misschien kan men op die manier sneller beschikken over accurate cijfers.

De heer *Jan Bertels* is bereid om zijn voorstel van resolutie aan te passen als hij daarmee kan tegemoetkomen aan de bekommernissen van sommigen. Hij is bereid om dit op te splitsen in twee delen. In een eerste deel zou het Vlaams Parlement dan aan het Rekenhof vragen om de cijfers te verifiëren en dit voor alle betrokken overheden.

In het tweede deel zou er aan de Vlaamse Regering gevraagd worden om op het Overlegcomité de oprichting van een interfederale taskforce te agenderen. Deze moet eigenlijk niet onderzoeken wat er deze keer verkeerd gelopen is, want dat is eenvoudig. Men heeft de cijfers van 2013 klakkeloos overgenomen, zonder rekening te houden met de afname van de economische groei en van de inflatie. Deze taskforce is vooral belangrijk voor de toekomst.

De heer *Frederik-Willem Schiltz* merkt op dat de heer Bertels geen voorstel van resolutie hoeft in te dienen als hij een beroep wil doen op het Rekenhof. Hij hoeft alleen een motie in te dienen bij de parlementsvoorzitter. Het eerste deel van het voorstel van resolutie zou hij dus al moeten wegstemmen. De opmerkingen bij het tweede luik blijven overeind.

De heer *Jan Bertels* wil weten of een voorstel van resolutie over het inzetten van het Rekenhof dan onmogelijk is.

De *voorzitter* merkt op dat de twee punten van het voorstel van resolutie afzonderlijk ter stemming kunnen worden gelegd. Een afzonderlijk voorstel van resolutie is dus niet nodig.

De heer *Frederik-Willem Schiltz* citeert artikel 96, punt 1, van het Reglement van het Vlaams Parlement: "Iedere volksvertegenwoordiger kan bij de voorzitter een motie indienen, om het Rekenhof te gelasten de wettigheid en de regelmatigheid van sommige uitgaven te onderzoeken, alsook financiële audits en onderzoeken van beheer uit te voeren, in de departementen, agentschappen en openbare instellingen die aan de controle van het Hof zijn onderworpen."

De heer *Jan Bertels* merkt op dat daar niet bij vermeld wordt dat dit niet kan gevraagd worden in een resolutie.

De *voorzitter* merkt op dat een resolutie een verzoek is aan de regering. Het Rekenhof is echter een instelling die verbonden is met en gefinancierd wordt door het parlement en die ten dienste staat van de parlementsleden. Het is vreemd dat men via de regering een bevraging van het Rekenhof vraagt.

De heer Jan Bertels dient vervolgens een amendement in, dat het voorstel van resolutie in twee punten opsplitst (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 308/2).

3. Stemming

De *voorzitter* kondigt aan dat de twee onderdelen van het voorstel van resolutie afzonderlijk zullen worden gestemd.

Punt 1 wordt verworpen met 1 stem voor, 8 stemmen tegen bij 1 onthouding.
Punt 2 wordt verworpen met 2 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

Jan HOFKENS,
voorzitter

Peter VAN ROMPUY,
verslaggever